

πολλά ἔτη, δεκάκις διαπλεύσας τὸν Ὀκεανὸν, καὶ πολλάκις τὴν Μεσόγειον καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Κατὰ τὸ ἔτος 1860 προσεκλήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοῖαν ὡς ὑποπλοίαρχος, καὶ κατὰ τὸ 1862 προεβιβάσθη εἰς πλοίαρχον· πολλάκις τὰ ταξίδια τῆς Κρήτης ἐπὶ τοῦ Πανελληνίου καὶ τοῦ Ἀρκαδίου ἐξετέλεσεν· πλοιαρχοῦντος αὐτοῦ τὸ Ἀρκαδίον ἐπυρπολήθη, τὴν 7/19 Αὐγούστου 1867, παρὰ τὴν Ἄγιαν Ῥούμελην τῆς Κρήτης, ὅσως μὴ πέση εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

ΚΩΛΕΤΤΗΣ (Ἰωάννης). Ἐγεννήθη εἰς Ἡπειρον περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος· ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας ἐν ἔτει 1847· ὑπῆρξε διάσημος κομματάρχης κατ' ὄλον τὸν ἀγῶνα, ἀντιπολιτευόμενος τὸν Μαυροκορδάτον, καὶ θεωρῶν ἑαυτὸν ὡς προστατευόμενον τῆς Γαλλίας· ὑπῆρξε πολλάκις ὑπουργός, ἀντιπρόσωπος, καὶ βουλευτής· διέμεινε ἔτη πολλὰ ἐν Παρισίσις ὡς πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος, συνοικειωθεὶς μετὰ τοῦ Γυῖζώτου καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου· ὑπῆρξε Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐξασκῆσας μεγάλην ἐπίβροτην ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος.

Λ

ΛΕΒΑΔΕΥΣ (Ἰωάννης Νικολαΐδης). Ἐγεννήθη ἐν Λεβαδείᾳ ἐν ἔτει 1800· διδαχθεὶς αὐτότι τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν μετέβη κατὰ τὸ 1816 μετὰ τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ Νικολάου Νάκου, προεστῶτος Λεβαδείας, εἰς Ἰωάννινα, ὅπου ἐπὶ ἔν ὀλόκληρον ἔτος ἤκουσε διάφορα μαθήματα ἐν τῷ σχολεῖῳ τοῦ Ἀθανασίου Ψαλίδα· ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν ὕστερον ἐν Θήβαις, ἐκεῖθεν δὲ παρακολουθήσας τὸν θείον αὐτοῦ Νικόλαον Βριζάκην προεστῶτα Θηβῶν ὑπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου εὗρέθη κατὰ τὴν ῥῆξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως· ἀπὸ δὲ Κωνσταντινουπόλεως μεταβάς εἰς Ὀδησοῦν ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μακαρίτιδος ἡγεμονίδος Ῥαλλοῦς Μουρούζη ὡς διδάσκαλος ἐνὸς υἱοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων ἕως τοῦ 1827 ὅτε ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους, ὅπου διέμεινε μέχρι τοῦ 1832, σπουδᾶσας ἐκεῖ τὴν Ἱατρικὴν ἐπιστήμην, ἧς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ· Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα διωρίσθη ἀλληλοδιαδόχως καθηγητῆς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ κεντρικῇ σχολῇ τῆς Αἰγίνης, μέλος καὶ γραμματεὺς τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, πάρεδρος ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς παιδείας, καθηγητῆς Ἱατρικῶν μαθημάτων ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ σύμβουλος τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου. Κατὰ τὸ 1848 ἀπομακρυνθεὶς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου μετῆλθε τὸ τοῦ ἱατροῦ ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ 1852. Ἐκτοτε ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἰδιωτεύει ἐνασχολούμενος εἰς φιλολογικὰ ἔργα.

Αἱ κυριώτεραι συγγραφαὶ τοῦ Ι. Ν. Λεβαδέως εἰσὶν αἱ ἐξῆς·

Ἡὼς, σύγγραμμα περιοδικὸν (μηνιαῖον) ἀπὸ τοῦ 1837 μέχρι 1838.

